

ΣΑΛΠΙΓΓΕ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΕΚΔΙΤΙΚΟΣ ΑΤΥΠΙΚΗ

ΕΒΔΟΜΑΛΙΑΙΑ.

ΕΤΟΣ Β.

ΑΡΙΘ. 56

Συνδρομή υποχρεωτική έτησία προπληρωτέα εν Κύπρω Σελ. 8. Έν τῷ ἐξωτερικῷ Σελ. 12.
Ἄρθρα σύμφωνα τῷ προγράμματι τῆς "ΣΑΛΠΙΓΓΟΣ" καταχωρίζονται δωρεάν. Εἰδοποιήσεις καὶ διατριβὴ κατ' ἀποκοπὴν.
Πᾶσα ἀποστολὴ ἀφορῶσα τὴν "ΣΑΛΠΙΓΓΑ" δεῖν νὰ διευθύνηται τῷ Συντάκτῃ Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΩΙ εἰς Λεμεσόν.
Editor S. HOURMOUZIOS LIMASSOL.

Μὴ πράττε ἔργα τῶν ὁποίων ἡ δημοσίευσίς σοι προξενεῖ ἐντροπὴν, διότι γρήγορα ἡ ἀργὰ θὰ φανερωθῶσι.

ΚΥΠΡΟΣ.

ΤΕΤΑΡΤΗ.

3, ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1885.

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ.

Σὺν τῇ Ἀναστάσει τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν ἦν ἐρέτος ἐώρτασαν ὁμοῦ περὶ τὰ 400 ἑκατομμύρια χριστιανοί, οἱ ἀπανταχοῦ τῆς γῆς διεσκορπισμένοι Ἕλληνες ἐώρτασαν σχεδὸν συγχρόνως καὶ τὴν Ἀνάστασιν τῆς Ἑλλάδος. Χριστὸς ἀνέστη τὴν μίαν, Ἕλλας ἀνέστη τὴν ἄλλην. Καὶ ὄντως! Χριστιανισμὸς καὶ Ἑλληνισμὸς εἰσὶ δύο ἀλληλένδετα καὶ συμβυηθούμενα ἔξοχα στοιχεῖα. Τὸ Θεῖον καὶ τὸ Ἀνθρώπινον ἡδελφοποιήθησαν, τοῦ μὲν πρώτου παρέχοντος ὑπερανθρώπινον δύναμιν τῷ δευτέρῳ, τοῦ δὲ δευτέρου τὴν προσήκουσαν τιμὴν καὶ δόξαν τῷ πρώτῳ. Τοῦτο προειδὼς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ὅτε κατὰ τὴν ἐπὶ τῆς γῆς παρουσίαν τοῦ ἀνηγγέλη αὐτῷ ὑπὸ τῶν μαθητῶν τοῦ κατὰ τὴν ἐορτὴν τῆς πεντηκοστῆς ὅτι «Ἕλληνες ζητοῦσίν σε ἰδεῖν» ἀνὴν ἐδοξάσθη ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου» ἀνεφώνησεν.

Ἡ λαμπρά, ἡ χαρμόσυνη, ἡ μεγάλη καὶ ἀξιοθαύμαστος αὕτη ἐορτὴ πάσης Ἑλληνικῆς καρδίας, ἡ μόνον τοῖς Ἕλλησι προσμειδιῶσα καὶ ὑπὸ μόνων Ἑλλήνων χαιρετιζομένη, ἡ χαρίεσσα καὶ φωτοβόλος αὕτη ἡμέρα καθ' ἣν ἡ Ἑλλὰς δι' ἐνδὺς βροντοφώνου αἰδοῦ ἐγώ! διέλυσεν ὡς ἱστὸν ἀράχνης τὰς βαρεῖας καὶ καταστρεπτικὰς ἀλύσεις καὶ κατέντραυσεν ἐν μέσῳ δύο δακτύλων τὸν

δυσφόρητον δουλικὸν ζυγόν, ἐχαιρετίσθη χαρμούνως καὶ ἐωρτάσθη πανηγυρικῶς καὶ ἐνταῦθα ἐν Λεμεσῷ ὅπου ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ Ἀγ. Νάπας μετὰ τὴν θείαν λειτουργίαν χοροστατοῦντος ἐν στολῇ τοῦ ἀξιότιμου καὶ ἀξιαγαπήτου Ὑποπροξένου Κ. Ι. Α. Καλούτζη, ἐψάλη δοξολογία καὶ ἐμνημονεύθησαν ὑπὸ σύμπαντος τοῦ ἱεροῦ Κλήρου τῆς πόλεως προεδρεύοντος τοῦ Ἀρχιερατ. ἐπιτρόπου κ. Θεοφυλάκτου, οἱ ὑπὲρ τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς γλυκείας πατρίδος ἡμῶν ἀγωνισάμενοι καὶ πεσόντες ἀδελφοὶ ἡμῶν, τὰ ὀνόματα τῶν Θεοστέπων Βασιλέων τῶν Ἑλλήνων Γεωργίου καὶ Ὁλγας καὶ τοῦ ἐνδόξου διαδόχου αὐτῶν Κωνσταντίνου. Φρενητιώδεις δὲ ζητωκραυγαὶ ὑπὲρ αὐτῶν ἀνεπέμφθησαν ὑπὸ τοῦ πλήθους, καὶ ἰδίως ὑπὲρ τῆς ἐνώσεως.

Ρήτορες ἔλειπον, ἀλλ' ἀντὶ παντός καταλλήλου τῇ περιστάσει λόγου, ὁ παρ' ἡμῖν ἄξιος ποιητὴς κ. Βασίλειος Μιχαηλίδης ἀπήγγειλε συγκινητικῶς τὸ παρά πόδας ἀξιόλογον ποιημάτιον τὸ δι' ὀλίγων ὄντως λέξεων τὸ τε παρελθόν, τὸ ἐνεστώδες καὶ τὸ μέλλον τῆς Ἑλλάδος εἰκονίζον, διακοπτόμενος εἰς πᾶσαν σχεδὸν στρεφὴν ὑπὸ ἡχηρῶν εὐγε καὶ παρατεταμένων ζητωκραυγῶν. Συγχίρομεν δημοσίᾳ τῷ ἀξιολόγῳ τούτῳ νέῳ, ὅσοτον προσμειδιᾷ ἡ ἀγαπητὴ αὐτῷ μοῦσα, διὰ τε τὰ ἀκριβῆ αἰσθήματα ὅφ' ὧν ἐμφορεῖται, καὶ διότι τοσού-

τον πιστῶς ἐξωγράφησε τοὺς πόθους τῆς πατρίδος τοῦ ἡς ἄξιον τέκνον τυγχάνει.

Ἡ 28 ΜΑΡΤΙΟΥ.

Αὕτη ἡ μέρα σήμερον
ποῦ ζύπνησε τὸν Ἄρην
καὶ κάθε χρόνον ὡς Θεὰ
μᾶς χαιρετᾷ με χάριν,
ποῦ τὴν εὐλόγησ' ὁ Θεὸς
μὲ τὸ δεξιὸν τοῦ χέρι
κ' ἐκτοτε λάμπει ἀνάμεινα
ἐν ταῖς ἄλλαις ὡς ἀστὴρ,
εἰν' ἡ χρυσὴ ἀνατολὴ
ποῦ γέννησε τὸν Ἥλιο
ποῦ εὐγαλ' ἀπὸ τὴν σκλαβιά
ἐλευθερο Βασίλειον
εἰν' ἡ ἡμέρα ἡ λαμπρὰ
τῆς παλιγγενεσίας,
ἡμέρα ἀλησμόνητη,
ποῦ τῆς ἐλευθερίας
«σὴν» τῆς εἶπε ὁ Θεός,
καὶ μ' ἕνα πῆδημά της
ὡς λέων ἐκοψε με μίαν
τὰ σιδηρὰ δεσμά της,
κ' ἐσῆκως ἀρειμάνιος
τὸ κοπτερὸ σπαθί της
κ' ἐκτύπησε τὸν δράκοντα
κ' ἐβρόντησεν ἡ γῆ της
κ' ἐτείσθη ἡ ἀνατολὴ
κ' ἀντήχησεν ἡ Δύσις
κ' ἐχειροκρότησεν ἡ γῆ
κ' ἐκίρτησεν ἡ φύσις.

Εἰς τῶνα χέρι τὸν Σταυρὸν
κ' εἰς τ' ἄλλο τὸ σπαθί της,
ἐκεῖ ποῦ εἶχαν μὲ φορὰ
τὸν θρόνον οἱ θεοὶ της,
ποῦ ἡ θεὰ ἡ Ἀθηνᾶ
ἐκεῖ ἐφωτοβόλει

καί με τό φῶς τῆς σήμερον
λάμπ' ἡ Εὐρώπη ὅλη,
ἐκεῖ οὐρανοχρώματο
στολίδι στολισμένη
ἐκάθισε βατίλισσα
δαφνοστεφανωμένη.
Ἐκεῖ σκεπάζ' ὀλίγη γῆν
μέ τ' ἀ μικρά φτερά της,
τὴν ἱερὰν καὶ μητρικὴν
ἀνοίγει ἀγκαλιά της
καὶ βλέπει τὴν ἀνατολὴν
μέ 'μάτια δακρυσμένα,
θαρρεῖ πῶς λέγει μέσα της
"πικιδιά μου σκλαβωμένα,
ἄχ πότε, πότε θά σ' ἀς δῶ
καὶ σ' σ' τὴν ἀγκαλιά μου;
πότε νὰ σβύσῃ ὁ πόνος μου
καὶ νὰ χαρῇ ἡ καρδιά μου;"
Βλέπουν πολλοὶ τὰ μέσα της
τὰ χολοποτισμένα,
ἀλλὰ μὴ φιλικὴ ματιά
δὲν βλέπει ἀπὸ κανένα.
Βλέπει τὸν κόσμον καὶ πικρὸν
παράπονον τὴν πνίγει,
διότι Βύρωνες γι' αὐτὴν
ἐπλάσθησαν ὀλίγοι!
Ἄχ! ἔπρεπεν ἡ ἀτυχὴς
νὰ μὴ πλασθῇ ἀνδρεία,
νὰ μὴ πληγώσῃ, πρῶτ' αὐτὴ
τὴν τρομερὴ Τουρκία,
νὰ ἔχῃ εἰς τὰς χεῖράς της
ἀκόμη τὰς ἀλύσεις
διὰ νὰ τρέμουν τὴν Τουρκία
κ' ἡ Ἄρκτος καὶ ἡ Δύσις,
γιὰ νὰ φοβοῦνται τὸ θαρὺ
σπαθὶ τοῦ Μουσουλμάνου
κ' ἐμπρὸς 'ς τὸν φοβερόν περτὲ
τοῦ τρομεροῦ Σουλτάνου
νὰ γονατίζουν ἐντρομο:
μέ θαμβωμένο 'μάτι,
νὰ προκυνοῦν τοῦ θρόνου του
τὸ πρῶτο σναλοπάτι!
Τέτοια καὶ πάλιν νὰ 'βλεπα
τὴν Ἄρκτον καὶ τὴν Δύσι,
ἴσως εὐρίσκετο κανεὶς
γιὰ νὰ τὴν ἀγαπήσῃ!
Γι' αὐτὸ εἶναι περίλυπη
καὶ παραπονισμένη
ναὶ δὲν τὴν ἀγαπᾷ κανεὶς
ἀλλὰ, καὶ μισημένη,
κάθεται ὑπερήφανα
'ς τὸν ὑψηλὸν τῆς θρόνον
κ' ἐλπίδα ἔχει τὸν Θεόν
καὶ τὸ σπαθὶ τῆς μόνον!
Βασίλειος Μιχαηλίδης.

Οἱ παρ' ἡμῖν Ἀγγλοὶ καὶ μάλιστα
συνδρομηταὶ τῆς Ἀγγλικῆς Λέσχης ἔ-
δειξαν γνήσια δείγματα τῆς εὐγενείας

καὶ ἀνατροφῆς των.

Εἶνε γνωστὸν ὅτι καὶ ἐν Λεμησῶ
ἐπικρατεῖ εἰσέτι τὸ ἔθιμον τοῦ νὰ περι-
φέρηται τὸ ἐπιτάφιον τὴν νύκτα τῆς Με-
γάλης Παρασκευῆς πρὸ τῆς εἰσόδου τοῦ
τὰς δύο κυριωτέρως τῆς πόλεως δόδους.
Ἐν μικρᾷ ἀποστάσει ἀπὸ τῆς Ἐκκλησίας
εἶνε ἡ Ἀγγλικὴ Λέσχη· ἀφοῦ λοιπὸν ἔ-
γεινεν ὁ νεκρώσιμος οὗτος περίπατος καὶ
ὑπέστρεψε τὸ ἐπιτάφιον καὶ τὸ πρᾶκο-
λουθοῦν ἄπειρον πλῆθος, Ἀγγλοὶ τιεὲς
ἐπὶ τοῦ ἐξώστου τῆς ἀγγλ. Λέσχης ἑ-
στάμενοι, ἐμιμήθησαν εἰς μὲν τὸν πετει-
νόν, ἄλλος δὲ το ἄρνι καὶ ἔκλαιον οἱ
δυστυχεῖς οὕτως ὥς νὰ διεμαρτύρωντο
ὅτι παρ' ἀξίαν ἐτέθη ἡ ψυχὴ των εἰς
σώματα ἀνθρώπινα καὶ ὅτι τοιοῦτοι δηλ.
πετεινοὶ καὶ τράγοι ἐπλάσθησαν καὶ κα-
τὰ λάθος τοῖς ἐδόθη σχῆμα ἀνθρώπινον.
Τὸ πλῆθος ἀκούσαν τὰς φωνὰς αὐτὰς
ἐξερχομένας ὡς ἀπὸ μάνδρας, ἐκράτησε
τὴν ὑπερεκχειλίσασαν ἀγανάκτησίν του,
εἰσῆλθεν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, καὶ ἀφοῦ
ἐτελείωσεν ἡ ἀκολουθία καὶ ἐξῆλθεν,
ἐστάθη ἐξωθεν τῆς Λέσχης ἐπ' ἀρκετὴν
ὥραν συρίζον, γιουχατίζον καὶ ὑβρίζον
τοὺς Ἀγγλοὺς, ἔθραυσε τὰς υἑλους τῶν
παραθύρων καὶ μόλις κατέρωθωσεν οἱ
προὔχοντες καὶ ἰσχυροὶ τῆς πόλεώς μας
νὰ ἐμποδίσωσι τὸν μανιώδη καταστάντα
λαδὸν—τοῦ ὁποῦ ἡ θρησκεία οὕτω βρ-
θάρως περιεφρονήθη—ἀπὸ τὸ νὰ εἰσελ-
θῇ ἀκάθεκτος ὡς Τίγρις ἐντὸς τῆς Λέ-
σχης, νὰ δαδάξῃ τὰς ἀχρείας ἐκείνας
ψυχὰς πῶς περιπρονοῦνται αἱ θρησκείαι
καὶ τὰ θρησκευτικὰ ἔθιμα. Δὲν ἠδυνή-
θη ὁ λαὸς νὰ μάθῃ τίνες οἱ γαῖδαροι ἐ-
κείνοι, καὶ εἶνε εὐτύχημα τοῦτο, διότι
αἱ συνέπειαι θὰ ἦσαν τρομεραί· θὰ τοὺς
ἐκαμναν νὰ ἐπανέλθωσιν εἰς τὴν φυσικὴν
λαλιάν των, δηλ. νὰ ὀγγανίζωσι. Μό-
λις κατορθώθη τέλος πάντων νὰ διαλυ-
θῇ τὸ πλῆθος. Τὴν ἐπιούσαν ἐστάλη τὸ
ἔξῃς τηλεγράφημα πρὸς τε τὰ «Ἡμε-
ρήσια Νέα» τὴν Α. Ε. τὸν Ἀρμοστήν,
τὴν Α. Μ. τὸν Ἀρχιεπίσκοπον καὶ τὴν
Α. Π. τὸν ἄγ. Κιτίου.

«Ψεῖς ἐκ τῆς ἐνταῦθα Ἀγγλ. Λέσχης κα
"τὰ τὴν λιτανεῖαν Ἐπιταφίου Ἀγγλοὶ ἐξῶ
"βριταν ὅ,τι ἱερώτερον κεκτήμεθα, τὴν
"θρησκείαν, μιμούμενοι κραυγὰς, ἀλέκτο
"ρος, προβάτων κ.λ. καθ' ἣν στιγμὴν λι
"τανεῖα διήρχετο ὑπὸ τὴν Λέσχην. Ἀπὸς
"σφοδρὰ ἠγανακτισμένοι· μόλις ἀνεχαι
"τίστη ἀρκεσθεῖς ἐπὶ τοῦ παρόντος εἰς ζωὴν
"ρὰς διαδηλώσεις".

Ἀρχιερατικὸς Ἐπίτροπος καὶ
Ἐπιτροπὴ Ἐκκλησιῶν.

Ἀρκετὰ φοβούμεθα ἐτι εἰάν δὲν δοθῇ
ἡ ἀπαιτούμενη ἱκανοποίησις ὁ λαὸς θὰ
περιμένη κατὰλληλον στιγμὴν νὰ ἐκδι-
κηθῇ.

Συγγαίρομεν τὴν Ἀγγλικὴν Κυβέρ-
νησιν διὰ τὰς ἀόκνους προσπάθειας
ἅπερ καταβάλλει τὸ ἔθνος τῆς καὶ αἱ ὑ-
πάλληλοί της, εἰς τὸ νὰ ἄρῃσι τὸ με-
ταξὺ λαοῦ καὶ Κυβερνήσεως χάσμα καὶ
νὰ ἐξαλείψωσι τὸ τούτου πρὸς ἐκείνην
μίσος. Διὰ τοιούτων ὑπαλλήλων πι-
στεύομεν βλῆμαρδὸν νὰ καταστῇ—οἷον
"κόσμησιν"

Ἡ «Herald» περὶ τοῦ ἐπεισοδίου
τούτου ἔγραψε καλῶς, μὴ ἀρνούμενη ἔσα
ἔγειναν· ἀλλ' ὁ «παρατηρητής» ἐν τῷ
αὐτῷ φύλλῳ προσεπάθησε νὰ πείσῃ τοὺς
πάντας ὅτι εἶχεν ἀ ν α μ μ ε ν α τ ὶ
κ α ν ὀ λ ῖ α κ ' ἔ β λ ε π ε δι-
π λ ᾱ τ ὶ φ ῶ τ α. Ἐβλεπε—λέ-
γει—σημαίως διαφόρων ἐθνῶν, ἤκουε—
λέγει—«ζήτησεν ἡ Ἰταλία, κάτω ἡ Ἀγ-
γλία», ἐκρούοντο—λέγει—αἱ ἀγγλικαὶ
θύραι τὴν ἐσπέραν ἐκείνην, καὶ ὕστερ'
ἀπ' ὅλα αὐτὰ . . . ἐξύπνησε—λέγει.
Δυστυχῇ «παρατηρητά!» ἀμφιβάλλο-
μεν ὅτι δὲν εἶδες εἰς τὸν ὕπνον σου ἐκεῖ-
νον ἐξωγραφισμένον μὲ πύρινα γράμμα-
τα καὶ ἐν φιλανθρωπικὸν Κατάστημα . . .
τῆς Κερκύρας· καὶ ὁμῶς πονηρὲ μᾶς τὸ
ἔκρυψεν τοῦτο. Σοὶ εὐχόμεθα νὰ μὴ ἴ-
δῃς τὸ πρωτότυπον, ἂν καὶ ἡ εὐχή μας
πᾶ 'ς τὰ εὐκαιρα καθὼς βλέπω.

ΠΟΛΙΤΙΚΑ.

Ἡ Ρωσσίη μὲ τὴν Ἀγγλίαν φαίνεται
ὅτι θὰ ἀρχίσουν τὸν χορὸν, διότι οἱ Ρῶσ
σοι συνεπλάκησαν μὲ τοὺς Ἀφγανούς
καὶ ἐφόνευσαν 500 ἐξ αὐτῶν· ἀλλὰ ἐέ-
βαια οἱ Ρῶσσοι θὰ ποῦν ἐτι πταίουν οἱ
Ἀφγανοί, καὶ δὲν θὰ προχωρήσῃ κα-
τὰ τὸ παρόν, ἀλλὰ ἐέβαια εἶνε καὶ
ἐντροπὴ νὰ στραφῇ πίσω. Εἰς αὐτὸ δὲ
καὶ οἱ Ἀγγλοὶ ὡμολόγησαν ὅτι ἔχει δί-
καιον. Μετὰ τινος καιρὸν οἱ Κοζάκοι θὰ
κάμουν πάλιν ἓνα τράττον καὶ ἀφοῦ
ἀκούσουν τὸ στόπ θὰ σταματήσουν ἀλλὰ
θὰ ἦνε πάλιν ἐντροπὴ νὰ στραφῶσι πίσω
καὶ μετὰ τινος καιρὸν ἄλλου τράττον
καὶ οὕτω καθέξης, ἕως οὗ εὐχарιστη
θοῦν οἱ Ἀγγλοὶ νὰ ἔχῃσι γείτονες Κο-
ζάκους παρὰ Ἀφγανούς, νὰ καλημερί-
ζωνται κάθε πρωτὶ καὶ νὰ καλονυκτίζων-
ται κάθε βράδυ.

ΦΥΓΔΗΝ ΜΙΓΔΗΝ.

—Απὸ τὸ ἄλλο μέρος αἱ στρατιαὶ τοῦ Μάγδῃ ἔκαμαν, τοὺς ἄγγλους καὶ ἐλησμόνησαν τὰ στρατηγικὰ σχέδια. Τοὺς ἀφίνουν καὶ σχηματίζουν τετράγωνά τὰ ὀχυρουν μετ' ὅσον κόπον μέσα ἐκείνον τὸν τρομερὸν καύσωνα, καὶ ἔπειτα ἀπὸ 500 δῆματα μακρὰν ξεφυσοῦν πρὸ μέσ' εἰς τὴν γῆν οἱ ἄραβες ὡς μέλισσαι, ὁρμῶν, κάμνουν τὰ τετράγωνα τῶν ἄγγλων γέρημα καὶ κλεισμένα καὶ καθοῦνται μέσα καὶ περιμένουν τοὺς ἄγγλους νὰ κατασκευάσουν ἄλλο τετράγωνον παρὰ πίσω νὰ τοὺς κάμουν τὸ ἴδιον. Λίγω λίγω φοβοῦμαι θὰ τοὺς καταβιάσουν εἰς τὴν Ἐρυθρὰν θάλασσαν.

—Μέσα εἰς τὸ Κορδοφὰν ἐφάνη ἄλλος ἄγιος ὁ ὁποῖος κατέλαβε τὸ Ἐλ-Οβείδ, ὁ δὲ Μάγδῃς ἤχισε νὰ τὸν φοβῇ καὶ ἐκείνον. Ἡ φρικὴ ἐλυμώθη πλέον καὶ μάς ξεφυσᾷ ὡς μανιτάρια ἁγίους. —Ὁ Ὀσμὰν Δῆμας ἔστειλεν ἐπιστολὴν εἰς τὸν στρατηγὸν Γράχαμ καὶ τοῦ λέγει νὰ βάλῃ εἰς τὸν νοῦν τοῦ τὰς μεγάλων νίκων τοῦ Μάγδῃ καὶ νὰ προσέξῃ νὰ μὴ βγῇ ἀπὸ τὸ Σουακίμ, διότι θὰ κατασφραγίσιν ὅλοι ἐκτὸς ἂν ἀσπασθῶσι τὸν Ἰσλαμισμόν. Ὁ Γράχαμ ἀπήντησε καὶ τοῦ λέγει νὰ βάλῃ εἰς τὸν νοῦν τοῦ τὰς μεγάλων νίκων τῶν ἄγγλων καὶ νὰ παραδοῇ εἰς τὴν στιγμὴν ἂν θέλῃ νὰ φύγῃ τὸν θάνατον ἀπὸ αὐτὰ δύνασθε νὰ ἐννοήσητε κάλλιστα ποιοὶ ἐνίκησαν εἰς ἐκεῖνα τὰ μέρη.

—Ἄλλο πάλιν γὰρ εἰς τὴν Ἀραβίαν. Ὁ διοικητὴς Χεζζάζ καὶ Ἰεμένης ζητεῖ ἀπὸ τὴν Κωνσταντινουπόλιν νὰ καθουχάσῃ τοὺς ἄραβας, διότι οὗτοι ἤρεθίστησαν μετὰ μίαν προκλήρυσιν τοῦ Μάγδῃ ὅτι νὰ ἦνε ἔτοιμοι καὶ μετ' ὀλίγον καιρὸν πρέπει νὰ σηκωθῶσι νὰ διώξωσι τοὺς Τούρκους διὰ νὰ σχηματίσωσιν ἀνεξάρτητον ἀραβικὸν βασίλειον.

—Εἶδετε βέβαια ὅτι ὅλοι αἱ ἐφημερίδες ἔγραψαν ὅτι τὸν Ζιζέρ πασάν τῆς Αἰγύπτου καὶ τοὺς υἱοὺς τοῦ τοῦς στέλλει ἡ Ἀγγλίᾳ ἐξορίστους εἰς Κύπρον, διότι εἶχον σχέσεις μετὰ τὸν Μάγδῃν. Εἶδετε δὲ ὅτι δὲν ἦλθον ἐδῶ καὶ θὰ ἐκατηγορήσατε βέβαια τὰς ἐφημερίδας ὅλας ὅτι γράφουν ψεύματα. Ὁχι! τοῦτο οὐδὲ νὰ τὸ σκεφθῇτε καὶ ἄλλὰ ξεύρετε τί συνέβη; Τὸ βαπτόρι ποῦ τοὺς εἶχε μέσῃ ἔχασε τὸν δρόμον—ξεύρετε ὅτι δὲν ἔχει δρομοδείκτας μέσ' εἰς τὴν θάλασσαν—καὶ τοὺς ἐπῆρε εἰς τὸ Γιβραλτάρ.

Ἡ «Σάλπιγξ» ὡς ἐκ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ἐργασιῶν μας δὲν ἐξεδόθη τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα, δι' ἃ ἐξαιτούμεθα τὴν συγγνώμην τῶν κ. κ. συνδρομητῶν μας.

Τὴν Μ. Πέμπτην ἐσπέρας, κακοῦργός τις ἔκοψε τὴν κεφαλὴν ὠραίου βοῦς ὅστις ἔβασκεν ἔξωθεν τῆς Λεμεσσοῦ. Τοιοῦτου εἶδους κακοῦργήματα ἤρξαντο ἀπὸ τινος ἐν Κύπρῳ χάριν μόνον ἐκδικήσεως. Ὁ κύριος τοῦ βοῦς Γεώργιος Ἀντωνιάδης ἀναφερθεὶς ἀμέσως, ἠρωτήθη τὸ ὠραῖον ἐκεῖνο «ἔχεις μάρτυρας;» ἔχει ὅμως ἀρκετοὺς λόγους νὰ γνωρίζῃ τὸν κακοῦργον, καὶ ἐὰν τὸ Δικαστήριον φανῇ δροκτῆριον καὶ κάμῃ ὡς πρέπει ἐρεῦνα, θὰ τὸν ἀνακαλύψῃ. Ἐν τούτοις ὁ Γεώργιος Ἀντωνιάδης μᾶς παρεκάλεσε νὰ εἰδοποιηθῶμεν ὅτι διδὲν δύο λίρας ἀμοιβὴν εἰς ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος εἶδῃ τινὰ εἰς τὸ μέρος ὅπου ἔβασκεν οἱ βοεὶς τοῦ μεταξὺ τῆς 11 καὶ 12 ὥρας μ. μ. τῆς Μ. Πέμπτης.

Εἰς καφετζῆς χωρὶς νὰ γράψῃ οὐδὲ τὸ ὄνομα τοῦ οὐδὲ τὸ χωρίον τοῦ μᾶς γράφει νὰ σαλπίζωμεν ὅτι εἰς διδάσκαλος δὲν πίνει τὸν καφέν του, ἐὰν δὲν ἦναι καμωμένος μετὰ ρακίην, καὶ τοῦτο διὰ νὰ μὴ φαίνεται ὅτι πίνει ρακίην, ἀλλ' ὅτι ὁ καφὲς κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον νὰ κατασκευάζεται δὲν τὸν συμφέρει. Παρακαλοῦμεν τὸν καφετζῆν αὐτὸν νὰ μᾶς γράψῃ τὸ ὄνομα τοῦ καὶ ἔπειτα νὰ σατυρίσωμεν τὸν διδάσκαλον.

Ἀξιόθ' ἀληθῶς παντὸς ἐπαίνου εἶνε οἱ ἀξιότιμοι ἐπίτροποι τῆς ἐν Λευκωσίᾳ Ἐκκλ. Φανερωμένης ὡς καὶ οἱ τῆς ἐνορίας ἐκείνης κάτοικοι διὰ τὴν πρωτοβουλίαν ἣν ἔλαβον νὰ παύσωσι τοὺς δίσκους. Ὁ θέρους καὶ ἡ σύγχυσις ἢ προξενουμένη ἐκ τῶν δίσκων, προστιθεμένη τῇ θαρβάρῳ συνηθείᾳ τοῦ ὁμιλεῖν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ εἰς τὴν ἐκ κακῆς συνηθείας κυβαλοῦμεν καὶ τὰ παιδιὰ, τῶν ὁποίων αἱ φωναὶ, τὰ κλάυματα, αἱ ταραχαί, μεταποιοῦν τὴν Ἐκκλησίαν εἰς λουτρῶνα, εἰνέ τι ἀπαίσιον. Αἰωνίως ἡ βαρβαρότης καὶ ἡ ἀτυχία πρέπει νὰ ἦνε ὁ ἀχώριστός μας σύντροφος! Περί τούτου ὅμως ἄλλοτε. Ἐν τούτοις χρυσοῦν παράδειγμα ἔδωκαν οἱ κ. Φανερωμένοι, ἀλλ' ἐπειδὴ ὡς ἐκ τῆς αὐξήσεως τῶν μισθῶν ζημιούται κάπως ἡ Ἐκκλησία, εὐχῆς ἔργον ἵνα, ὡς καὶ ἄλλοτε περὶ τούτου ἐγράψαμεν, ὁριθῇ ἓν ποσὸν ὡς ἐτήσιον συνδρομὴ τὴν ὁποίαν οὐδεὶς πιστεύομεν θὰ ἀρνηθῇ νὰ δίδῃ ἐφάπαξ, ἀντὶ τῆς καθημερινῆς γροσάρας ἢ δύο γροσιῶν ἃ ἔπρεπε νὰ φροντίσῃ νὰ ἔχῃ εἰς τὸ θυλάκιον καὶ οὕτω νὰ ὑπάρχῃ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν. Εὐχόμεθα τὸ κα

λὸν τοῦτο παράδειγμα νὰ μιμηθῶσι καὶ ἄλλαι Ἐκκλησίαι.

Ἐν Λευκωσίᾳ τῇ 13.25 Μαρτίου 85.

Φίλε Σαλπικτά!

Πρὸ τινῶν ἡμερῶν ἐκδόσεως τῆς Κυβερνήσεως διαταγῆς, δι' ἣν ἐγνωστοποιεῖ τοῖς βοσκοῖς, ὅτι βαρεῖα χρηματικὴ ποινὴ θὰ ἐπιβάλληται εἰς ὅτινα ἤθελε φωραθῇ βόσκων πρόβατα ἐντὸς τῶν ὁριοθετηθέντων δασῶν, ἤρξαντο νῦν οὗτοι βόσκοντες τὰ ἑαυτῶν πρόβατα ἐν καλλιεργημένοις ἀγροῖς. Τί ἄλλο τοῦτο ὑπεμφάνει εἰμὴ περιφρόνησιν πρὸς τοὺς πτωχοὺς γεωργοὺς; Ἐπειδὴ λοιπὸν γνωρίζω, ὅτι ὁ ἐγγῶριος τύπος ἐνδιαφέρεται πολὺ εἰς πράγματα ἀφορῶντα τὴν γεωργίαν, προθύμως σὰς παρέχω παρακατιὸν πᾶσαν λεπτομέρειαν ἐπὶ τοῦ προκειμένου. Οἱ ἐνταῦθα βοσκοὶ ἀκούσαντες, ὅτι ἡ Κυβέρνησις διὰ νεωτέρας διαταγῆς προσεκάλει ἅπαντας τοὺς τρέφοντας ποιμνία, ὅπως ἐνοικιάσωσι παρ' αὐτῆς κατάλληλα πρὸς βόσκησιν μέρη, μετέβησαν εἰς Λάρια κα. Ἀμα δὲ παρουσιασθέντες εἰς τοὺς ἀρχαίους, ἠρωτήθησαν ἂν ἐπεθύμουν νὰ ἐνοικιάσωσι τοιαῦτα (μέρη). Ὁχι ἀπεκρίθησαν ἡμεῖς τζ' οἱ χωρικοὶ μας κάμνομεν καλὰ πέρνομεν τὰ κτηνὰ μας μέσ' τὰ κτήματά τους τζαὶ δὲν μᾶς μαλλώνουν. Ἰδοὺ πόσον μᾶς περιφρονοῦσιν οἱ καταστροφεῖς οὗτοι τῆς ἡμετέρας κτηνοσύνης. Ἀλλὰ θὰ μοι εἴπητε, ὅτι ἔχομεν Κυβέρνησιν, ἥτις διδὲν εἰς ἕκαστον τὸ δίκαιόν του· τοῦτο εἶνε ἀληθές· καὶ οὐδεὶς ἔχει τὴν πρόθεσιν, ὡς ἐνόησα, νὰ χρισθῇ εἰς αὐτοὺς ἔστω καὶ διὰ τὴν ἐλαχίστην ζημίαν, διότι πολλοὶ τοιοῦτοι καθ' ἐκάστην ἐνάγονται καὶ δικαίως τιμωροῦνται. Καὶ ὅμως εἶνε πολὺ παράδοξον, ὅτι οὔτε αἱ ἀποζημιώσεις ἃς τόσον συχὰ ἀποτίνουσιν, οὔτε τὰ θαρῆα εἰς αὐτοὺς ἐπιβαλλόμενα πρόστιμα τοὺς σωφρονίζουν. Τοῦτο δὲ μὲ κάμνει νὰ συμπεράνω τὰ ἐξῆς δύο πράγματα, ὅτι ἢ τόσον πολὺ κέρδος περιγίνεται αὐτοῖς ἐκ τῶν προβάτων των, ὥστε νὰ θεωρῶσι μηδὲν τὰς τοσαύτας ἀποζημιώσεις καὶ τὰ πρόστιμα, ἢ συνώμοσαν νὰ μᾶς καταστρέψωσι, πηγαίνοντες ἅμα καὶ οὗτοι εἰς κόρακας.

Ἐσχάτως συνέβη καὶ τὸ ἐξῆς δυσάρεστον: εἰς τῶν βοσκῶν, συνεπεία ἀγωγῆς κατ' αὐτοῦ κινήσεως ὑπὸ τινος ἐνταῦθα διὰ ζημίαν, ἔξυσε πρὸς ἐκδίκησιν ἐπτά χαρουπόδενδρα τοῦ δυστυχοῦς τούτου γεωργοῦ, ὅστις, ὡς ἕκαστος βλέπει, ἐζημιώθη διττῶς, δηλ. καὶ ὑπὸ τοῦ ποιμνίου καὶ ὑπὸ τοῦ ποιμένου. Βεβαίως ὁ ζημιωθεὶς, ἵνα λάβῃ ἱκανοποίησιν, πρέπει νὰ προσαγάγῃ μάρτυρας εἰς τὸ δικαστήριον· ἀλλ' εἶνε πασίδηλον ὅτι ὁ εἰρημένος βοσκὸς

δὲν θὰ ἦτο τόσο ἀνόητος, ὥστε νὰ ζημιώσῃ τὸν γεωργὸν ζῶν τὰ χαρουπόδενδρά του ἐπὶ παρουσίᾳ ἄλλων διναμένων νὰ μαρτυρήσωσιν ὥστε ἰδοῦ πῶς πλεῖστα ἀξιοποινα ἐγκλήματα μένουσιν ἀτιμώρητα. Εἴθε ὁ Ὑψιστος νὰ ἐξαλείψῃ πᾶν ἔχνος βοσκοῦ ἐκ τῆς ἐπαρχίας μας, διότι εἶναι τῷ ὄντι φύσεως διεστραμμένης.

Αὐτόθεν 26 Μαρτίου 85.

Δὲν εἶνε ἡ πρώτη φορὰ καθ' ἣν οἱ κάτοικοι Λευκάρων διετράνωσαν τὸν Πατριωτισμὸν αὐτῶν καὶ τὰ Ἑλληνικὰ αἰσθηματικά των. Τὴν ἐθνικὴν ἑορτὴν τῆς 25ης Μαρτίου ἐώρτασαν πομποδέστερον ὥς ἐκ τῆς συμπεσοῦσης ἑορτῆς τοῦ Πάγχος καθ' ἣν ἦσαν συνηγμένοι πάσης ἡλικίας καὶ τάξεως. Ἀλλὰ τὴν λαμπρότητα τῆς ἑορτῆς παρ' ὅλγον ν' ἀμαυρώσῃ δυσάρεστον συμβάν. Ὁ κ. Πορφυρόπουλος ἀπήτησεν ἕνα ἡ δοξολογία ψαλῆ ἐν ὑπαίθρῳ [ἐπὶ τὸ μεγαλοπρεπέςτερον ἴσως] καὶ οὐχὶ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, καὶ μετὰ μεσημβρίαν μάλιστα. Ὑπεθέσαμεν λοιπὸν ὅτι πιθανὸν νὰ μὴ εἶχεν ἑτοιμαθῇ ἔμπροσθεν κατὰ τὴν ἑορτὴν νὰ μᾶς εἴπῃ κατὰλληλα, πλὴν ἀντὶ τοῦτου, ἐπρομηθεύθῃ ἡ ἀρκοῦσα πυρίτης ὅπως διὰ πυροβολισμῶν καταστῇ λαμπρότερα ἡ ἑορτή. Ἀλλ' ἐν τῇ διὰ πυροβολισμῶν ταύτῃ μάχῃ (ποίου τὸ πυροβόλον νὰ βροντήσῃ περισσότερον) ἡ θραύσῃ ἐν τοιοῦτον, ἐπλήγωσεν δὲ καὶ καθημάτωσε τὸν δωδεκαετῆ παῖδα ἐνὸς Χριστοφῆ. Εὐτυχῶς ὅτι τὸ κακὸν δὲν εἶνε μέγα καὶ ἐλπίζομεν νὰ παρέλθῃ. Ἐπιτρέφατώ μοι ὅμως νὰ κάμω τὴν παρατήρησιν ὅτι εἶνε προτοφνὲς τοῦτο τὸ νὰ ψάλλεται Δοξολογία ἐν ὑπαίθρῳ καὶ νὰ μνημονεύονται οἱ ἀθάναντες. Ἡρώες τοῦ 21 ἐν ὑπαίθρῳ.

Αὐτόθεν . 29 Μαρτίου 85

Παρακαλεῖται ὁ φιλόμουσος κ. Γαβριὴλ Γεωργιάδης καὶ ὁ φιλόπατρις κ. Γεώργιος Τυγκηρίδης νὰ δώσωσι λόγον τῆς διαχειρίσεως αὐτῶν εἰς τὰ τοῦ Σχολείου καὶ Ἀναγνωστηρίου. Εἰς συνδρομῆς.

Λάρνακι 5 Ἀπριλίου 85.

Φίλε Σαλπικτά!

Στρουθία καὶ Ἀκρίς.

Ἐκαμαν συμμαχίαν καὶ ἐπιμαχίαν κατὰ τῶν ἐτοιμοθέρων πᾶρτων ὅπως αὐτὰ ἐξαφανίσωσιν ἐκ τοῦ προσώπου τῆς γῆς, καὶ κατὰ μὲν τῆς ἀκρίδος ἐτάχθησαν οἱ στραῖτοι τοῦ μεγαλοδυνάμου Ἀγ. Γεωργίου καὶ τὴν καταπολεμοῦν μετὰ διαφόρους πολιορκίας· κατὰ δὲ τῶν στρουθίων ἐτάχθη ὑπερασπιστὴς τὸ Νομοθετικὸν αὐτὸ, ὅπως αὐτὰ ὑπερυπερ-

πολλαπλασιασθῶσι καὶ πετῶσι κατὰ ἐκατομμύρια ἀπὸ ἀγροῦ εἰς ἀγρὸν καὶ ἐπιφέρουσι μεγαλειτέρην ζημίαν τὴν τῆς ἀκρίδος. Τὸ αἶτιον ποῖον; Ἐπειδὴ ὁ Ὀρτονανς ὑπαγορεύει ἀδειαν κυνηγίου 10 σελινίων καὶ ἐπειδὴ ὁ πληρόνων 10 σελινία κυνηγὸς θεωρεῖ ἐπιζήμιον τὸ κυνήγιον τῶν στρουθίων, διὰ τοῦτο ἐπολλαπλασιάσθησαν τὰ ἐν λόγῳ στρουθία, καὶ καταστρέφουσι τὰ σπαρτὰ περισσότερον τῶν ἀκριδῶν. Ἀνάγκη λοιπὸν ἵνα ἡ ἀφεθῇ ἐλεύθερον ὅπως τὸ κυνήγιον καὶ πληρώνη φόρον ὠρισμένον αἱ πέρδικες καὶ ὁ λαγὸς μόνον, ἢ νὰ παραχωρηθῇ μία ἀμοιβὴ ἐκ τοῦ εἰσυδήματος τῆς ἀκρίδος εἰς τὸν κυνηγὸν ὅστις ἤθελε παραδίδῃ, εἰς τὴν Κυβέρνησιν 100 ἢ 200 στρουθία καὶ τειουτοτρόπως ἐλευρεθῇ ὁ τρόπος τοῦ νὰ καταστραφῶσι. Ἄλλως ἡ θέσις τοῦ γεωργοῦ θὰ ἦναι ἐνεκα τῶν στρουθίων, δυσχερὲς ὥς εἶνε καὶ ἐκ τῶν ἀκριδῶν. Τίττιξ.

Ἐπὶ τῇ ἀγγελίᾳ τοῦ θανάτου τῆς ἀνεψιάς μου Τερέζας Κ. Μοδινού.

Πῶς ἡ ψυχὴ μου θλυθερὰ πρὸ τίνος ἦτο χρόνου!! ἦτο προαίσθησις σκληρὰ λύπης φρικτῆς καὶ πόνου!

Γιατὶ 'ς ἐμὲ ἐπιστολὴ τήμερον ἦλθε μία ἥτις θανάτου μὲ λαλεῖ σκληρὰν μὲν ἀγγελίαν.

Ἕνα λουλοῦδι ὁροσερὸ γεμάτο μόσχο, χάρι, 'ς τὸν Χάρ' ἀρέσκει τὸν σκληρὸ τὸν ψυχοκνηγάρ.

Κι' αὐτὸς τὸ κόπτει μ' ἀπονία ἐνῷ μόλις ἀνθίζει καὶ μυροδία τὴν γειτονιά ἐνῷ αὐτὸ γεμίζει.

Τερέζα μου, φιλότατη Σὺ, ἤσουνε τὸ λουλοῦδι π' ἀνθηπες μὲν αὐγὴ χρυσή, μ' ἀηδωνιοῦ τραγοῦδι.

Καὶ μόλις δευὰξ φορὰς εἶδε τ' ἀγνὸ τοῦ ὄμμα ἀνοίξεις, Κόρη, ὁροσερὰς καὶ τ' οὐρανοῦ τὸ χρῶμα.

Ἐνῷ σ' ἐτοίμαζαν λαμπρὸν τοῦ γάμου σου στεφάνι τὸ μνήμα, Κόρη, τὸ σκληρὸν ἔξαφνα πὲ λαμβάνει.

Ἄδικον ἦτο νὰ κρυφθῶν τὰ κάλλη σου 'ς τὸ μνήμα σὰν ρόδα μόλις ποῦ ἀνθοῦν καὶ κόπτονται· τί κρῖμα!!

Τὰ κάλλη καὶ ἡ μυροδία τῶν ρόδων δὲν ξεχνοῦνται καὶ Σὲ ξανθὴ μου λουλουδί, πάντοτε θὰ θυμοῦνται.

Ὅσοι Σὲ εἶδον μὲ φρενὴ Τερέζα οἱ γυναῖκες σου, ἔχασαν πλέον τὴν χαρὰ μαζὺ μὲ τὴν μορφὴ σου.

Λευκωσία

Ε. Μ.

Εἰδοποιήσεις.

Ὁ κ. Ἀγαθοκλῆς Ν. Γαλανίδης ἐν Λεμησῶ ἐπρομηθεύθη θειάφι καὶ τὰς ἀπαιτούμενας μηχανὰς διὰ τῶν ὁποίων καπνίζονται τὰ ἀμπέλια πρὸς ἀπαλλαγὴν ἀπὸ τῆς κάμψης καὶ διαφόρων ἄλλων ἐπιβλαβῶν ἐντόμων. Ἐπειδὴ δὲ ἡ καταλληλοτέρα ἐποχὴ τοῦ καπνίσματος εἶνε ἡ παρούσα, εἰδοποιοῦνται οἱ ἀμπελουργοὶ ἵνα προμηθευθῶσιν ἐγκαίρως.

ΕΜΠΟΡΙΚΑ Λεμησσοῦ.

(λίρα Ἀγγλίας Γρ. 132.)

Κρασία μαύρα ἄπισσα γρ. 170—175

„ μαύρα συνήθη „ 150—170

Ρακὴ 19 βαθμ. ἡ ὁκὰ παρ. 75.

Χαρούπις εἰστάς ἀποθηκας 95—98 τὸ χαλ. καντάρι.

Λευκωσίας (λίρα ἀγγλ. Γρ. 182.)

δ σίτος τὸ κοιλὸν (22 ὀκ.) Γρ. 18—22.

ἡ κριθὴ „ [16 ὀκ.] 10—12.

ἀλευρὶν ἀκοσκίνιστον ἐντόπιον 40—45

Λύσις τοῦ 55 αἰνίγματος.

ἄρκτος—ἄρτος.

Λυτῆρες Ν. Τριτοφτίδης καὶ Ν. Κάρταλις Λεμησσοῦ, Ι. Μιχαηλίδης Λευκωσίας.

Αἶνιγμα 56

Ὅν ζῶν ἄγριον, φύσιν ἀλλάσσω μ' ἐνὸς ψηφίου μόνον προσθήκην, κ' εἰς ἀδιάλλακτον ἐχθρὸν τοῦ πρώτου τρέπομ' ἀμέσως ζητοῦντα νίκη.

Ἐκ τοῦ τυπογραφείου ἡ ΚΥΠΡΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΝΙΚΟΠΟΥΛΟΥ ἐν Λευκωσίᾳ.